

ляни и прехвалната наша честь почернена! а отъ печалбата наша по смърть друго нищо не можемъ да вземемъ, освѣнъ да нѣ помянувать съ срамотнѣ помышленія.

Това художество, въ первите времена ся считае едно отъ по високите, но сега злѣ е пропаднало въ нашите рѣцѣ! зашто като немахме исперво мусікійски церковнѣ книги, приминуваме си времето съ греческите: обаче нуждата нѣ силеше да пѣемъ и Болгарски, и така силните и безсилнитѣ пѣяха всякой спорядъ волята си, но които бѣха совершеннѣ въ греческата М. пѣяха и болгарски правилно, а които бѣха по долнѣ въ М. будуки и да ималъ нѣкой съ добаръ гласъ и да ся е видялъ на народатъ добръ, но като не е познавалъ мусікійското свойство, вкоренило ся въ него неправилно пѣніе, таковъ, ако и да вѣди правилнѣ приводы, не може ги позна, нито му струва да ги ареса, освѣнъ да ся мучи да ги хули, за да може да покаже себе си нешто.

Приводите на Господина Кирилла Рылскаго Монастыря, както го показвахъ за совершенъ пѣвецъ, не можа да остави нѣкоя полза въ народа си. Господинъ Николай Тріяндаловъ добръ знаилъ Музиката, и не за малокъ трудъ трѣбова да упознаемъ нѣговото новоначално дѣло.

Нѣкой нашъ сохудожественникъ напечаталъ малка една псалтирикка за въ пазвата си, и отъ искуството да ли ще ся ползова поне той самъ?

Нѣкои наши пѣвцы безъ да знаятъ еще мусікійското свойство, приписватъ сущите гречески мусікійски положенія, съ несогласнѣ Славянски слогове: Богъ единъ слогъ, а отеца три слога, за това нешто трѣбова да ся трудимъ, зашто можатъ да го направятъ и онѣ, които не сж учили совсѣмъ.

Такива несогласнѣ слогове може да приеми само папалическото пѣніе, като ектой уранои, и съ небесъ, и то зашто сж согласнѣ оксите и на двѣте речи най накрай: зашто оксите по промѣняватъ мусікійските положенія, отъ слоговете.

Яви ся сега една Гусла съ добры пѣсны, и накрая съ нѣколко Мусікійски пѣсны, но незная отъ коя причина сж лишени отъ мусікійското правописаніе! (Изпуска се една часть съ грѣцки знаци; б. а.).

Ритмосъ (Усулъ по Турски, когото иматъ вонкашнѣ свирѣ въсто управитель, както нѣи паралагіята: Па, Ву, Га, Ди и прочая) равномѣрие мусікійско, съ което ся управяватъ всичките вонкашнѣ свирѣ, церковнѣ пѣвцы, и други много художественицы. Съсь сохраненіе на равномѣрието, царските музѣки 30 или 40 свирятъ согласно безъ никакво припятствіе: подобно и нашите мусікійцы 5 или 6 души мо-